

Суб'єкт права на конституційну скаргу – Дрозденко Максим Вікторович – звернувся до Конституційного Суду України з клопотанням щодо перевірки на відповідність статтям 3, 8, 10, 19, 41, 55, 59, 62, 63, 129 Конституції України (конституційність):

- статті 347 Кримінально-процесуального кодексу України 1960 року (далі – КПК України 1960 року) „у тій частині, в якій вона встановлює вичерпний перелік ухвал, що можуть бути оскаржені в апеляційному порядку, та не допускає окремого перегляду ухвал, які безпосередньо впливають на конституційні права особи“;

- статті 350 КПК України 1960 року у взаємозв'язку зі статтею 388 КПК України 1960 року „у тій частині, в якій формальні вимоги до касаційної скарги застосовуються як перешкода доступу до касаційного перегляду питань, що стосуються фундаментальних прав“;

- частини другої статті 383 КПК України 1960 року „у тій частині, в якій вона виключає касаційний перегляд постанов апеляційного суду про відмову у прийнятті апеляції на такі ухвали“;

- частини другої статті 388 КПК України 1960 року „у тій частині, в якій вона дозволяє відмовити у витребуванні справи без розгляду суті порушених конституційних прав“;

- пункту 15 розділу XI „Перехідні положення“ Кримінально-процесуального кодексу України від 13 квітня 2012 року № 4651–VI (далі – КПК України 2012 року) „у тій частині, в якій він допускає невизначено довге застосування КПК України 1960 року до кримінальних справ, які тривають понад розумний строк, без компенсаторних процесуальних гарантій“.

Суб'єкт права на конституційну скаргу твердить, що застосування оспорюваних норм призвело до непропорційного обмеження права на судовий захист, права на захист у кримінальному провадженні, доступу до апеляційного та касаційного перегляду, а також права цивільного позивача на ефективну участь у провадженні.